

Jeg anser det for rigtigt, at denne Paastand paa Overgang til Dagsorden behandles først, og giver derfor Ordet til Ordføreren for denne Dagsorden.

Borgbjerg: Et Mindretal i Udvalget, nemlig samtlige 5 Socialdemokrater, hvis Ordfører jeg har den Ære at være, fremsætter den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som den højtærede Formand nu har oplæst. Denne motiverede Paastand om at gaa over til næste Sag paa Dagsordenen og at faa standset det foreliggende Lovforslag er reelt stillet til alle 9 kirkelige Lovforslag, til hele dette Lovgivningskompleks. Men formelt maa den stilles til et af Lovforslagene, og vi har da stillet den til Bispeloven — Bispevalgloven, som vi kaldte den tidligere, Bispeloven, som den nu maaske, da dens Titel bliver forandret, vil blive kaldt. Vi har fremsat Paastanden ved dette Lovforslag, fordi det efter vor Mening er Kærnen i hele dette Lovgivningskompleks. Det er, om jeg maa bruge et Udtryk, der er kendt fra Erhvervslivet, hvor man i den senere Tid har talt om Nøgleindustrier, Nøgleloven, Hovedloven, den, der ogsaa, om jeg saa maa sige, lukker op til Forstaaelsen af hele dette Lovgivningskompleks, af dets Betydning og kommende Virkning, Nøglen ogsaa i den Forstand, at det skal være en ny Sct. Peters Nøgle, der skal lukke op og lukke i, saaledes at der ikke bliver den Frihed, som det har været vort Ønske at der skulde blive og være indenfor Folkekirken, saa længe vi har en Folkekirke.

Med Hensyn til Lovforslaget om Bispevalg er der ikke af den Behandling, der er foregaaet i Udvalget, fremgaaet Ændringsforslag om væsentlige Forbedringer. Der stilles nogle Ændringsforslag, men disse Ændringsforslag kan paa ingen Maade tilfredsstille os. Ændringsforslaget om, at Præsterne og Menighedsraadsmedlemmerne skal stemme samlet, som det ærede Ordfører for Venstre (Moltesen) ganske vist ikke gaar med til, er tilsyneladende et Fremskridt, det ser mere tiltalende ud; men Præsterne kommer dog til at bevare deres privilegerede Valgret, for saa vidt de kun repræsenterer sig selv, er selvskrevne, ikke er valgt af andre, og det er et Spørgsmaal, om det overhovedet vil betyde et Fremskridt, at

disse Stemmer slaas sammen. Man binder i Virkeligheden yderligere Kirkeministerens Hænder. Efter Kirkeministerens oprindelige Forslag skal der være $\frac{2}{3}$ Flertal, baade blandt Præsterne og blandt Menighedsraadsmedlemmerne, for at en Bispeindstilling skal gaa direkte til Kongens Udnævnelse. Her forlanger man kun $\frac{2}{3}$ Flertal ved den samlede Afstemning. Der er en ledende Venstremand, som har sagt mig, at efter hans Opfattelse vil Præsterne maaske i adskillige Tilfælde stemme mere frisindet end Menighedsraadsmedlemmerne, saaledes som vi nu faar Menighedsraadene. Præsterne vil, naar de optræder samlet som Kollegium, eller naar de som en Slags Fagforening kommer sammen indbyrdes, mindes deres unge Dage paa Københavns Universitet, hvor ogsaa nogle af dem var begejstrede for Frihed, for Forskningens Frihed, men naar de kommer sammen med Menighedsraadene, vil det paavirke dem; de vil tynges ned til den anden Side, hvis vi faar de Menighedsraad og hele den Udvikling af Kirken, der nu søges banet Vej for.

I Norge, hvor man har Bispevalg, har der for nylig været foretaget to Bispevalg, og dér har det vist sig, at Præsterne — de stemmer nemlig særskilt deroppe — har afgivet ikke saa faa Stemmer paa liberale Bispeemner, medens disse liberale Bispeemner i Menighedsraadene ikke har faaet en eneste Stemme, og det til Trods for at de norske Menighedsraad, som er ganske nye — fra 1920 — vælges ved lige, uhindret, almindelig Valgret, hvilket viser, at de Herrer, der i Gaar stemte imod den uhindrede Valgret, i Virkeligheden set fra deres eget Synspunkt bærer sig umaadelig uklogt ad. I Sverige staar man foran en Folkeafstemning om Forbud, og der har været stor Strid om, hvorvidt der skulde være særskilt Optælling af Mænds og Kvinders Stemmer. Forbudsfanatikerne har holdt paa samlet Optælling, men Rigsdagen og Regeringen har vedtaget, at der skal være særskilt Optælling; for skal denne Afstemning være virkelig vejledende, ønsker Lovgivningsmagten at se, hvordan Stemningen er blandt Mænd og blandt Kvinder hver for sig.

Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at denne Venstremand, som har sagt mig dette, har Ret, naar han mener, at den Ordning, at de skal stemme samlet, hvor pænt det